

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל אבשלום (אליהו) חביב ז"ל

בן רבקה ואליעזר

נולד בחיפה

בתאריך ו' בתמוז תרפ"ו, 18/6/1926

התגורר בירושלים

שרת באצ"ל

נתלה בגרדום בכלא עכו

בתאריך י"ב באב תש"ז, 29/7/1947

נקבר בבית עלמין צפת ישן

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן רבקה ואליעזר חביב (ליבליך). נולד בו' בתמוז תרפ"ו (18.6.1926) בחיפה. בסוף 1926 עברה משפחתו לגור בירושלים והוא אז בן ארבע חודשים. בירושלים למד בבית-הספר היסודי "תחכמוני" ובבית-הספר התיכון שבבית הכרם ובהם הצטיין בלימודים והקדיש מזמנו גם לעיסוקים כגון קריאה, כתיבה, ציור, איסוף פרחים וטיולים בארץ. בבית הוריו קיבל חינוך מסורתי, הקפיד בשמירת מצוות וכבר בגיל צעיר קישר את אמונתו הדתית באמונה הציונית להקמת המדינה העברית. בטרם מלאו לו 14 שנים כתב באחד מחיבוריו: "...שאיפתי היא להעלות את כל עם ישראל לארץ-ישראל והם יתיישבו כאן משני עברי הירדן. בזמן המקווה הזה תהיה כאן מדינה עברית ככל המדינות, אמן כן יהי רצון". בגיל 15 הצטרף לארגון הצבאי הלאומי, תחילה לפלוגות הנוער ואחר-כך לחת"ם ("חיל תעמולה מהפכני"). במחתרת התבלט במידת המסירות וכובד הראש, וכעדות חבר "היתה בו רצינות של מבוגר. הוא נודע בתקיפותו ולא נרתע משום קושי. ידענו כי אפשר לסמוך עליו בכל מצב". ועוד מספרים חבריו שנודע בחוש-צדק מפותח ובשלוות דיבורו. אחרי תום לימודיו התיכוניים בחר לצאת ל"שנת שירות" בפלמ"ח (פלוגות המחץ של ארגון ה"הגנה"). בסיסו היה בעין-חרוד ושם עבר אימונים צבאיים, פיתח את כושרו הגופני ואף סיים קורס למדריכי ספורט.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

במסגרת הפלמ"ח השתתף בפעולות אחדות ובהן שחרור המעפילים ממחנה עתלית (9.10.1945). כחודש לאחר פעולה זו שב לירושלים כדי להתחיל בלימודיו האוניברסיטאיים בחוגים לשפה וספרות עברית וכן בהיסטוריה, פילוסופיה וכלכלה. בד בבד חידש את פעילותו באצ"ל וצורף לח"ק ("חיל הקרב"). הוא התמחה כמקלען, עבר קורס מפקדים וקיבל דרגת "ראש קבוצה". אחר-כך השתתף בכמה מבצעי-התקפה נועזים, ובהתקפה על מועדון הקצינים ב"בית גולדשמידט" (1.3.1947) הדף במקלע ה"ברן" את התגבורת הבריטית שחשה למקום. הוא נכווה בידו אך לא נטש את עמדתו עד תום המיבצע. כמו כן השתתף במיקוש מכוניות בריטיות בדרך ירושלים-בית לחם, בנסיון פריצה לכלא ירושלים לשם חילוץ אסירי-מחתרת (20.1.1946) ועוד. ב-4 במאי 1947 השתתף בפריצה הנודעת לכלא עכו כמפקד "יחידה 3" שתפקידה למקש את הדרך מן המשטרה המקומית של עכו עד למבצר, וגם לתקוף את משמר הכלא שבחומה הדרומית-מזרחית. במהלך המיבצע זרקו חביב ושני חבריו ליחידה - מאיר נקר ויעקב וייס - רימונים לכיוון עמדת השוטרים עד שהללו נטשו את עמדותיהם ובית הכלא נשאר בלא שומרים. ואולם השלושה נתגלו בדרך הנסיגה ולאחר חילופי יריות נלקחו בשבי על-ידי החיילים הבריטיים.

ב-8.5.1947 הובאו השלושה למשפט בירושלים אבל סירבו להכיר בבית-הדין הבריטי ובסמכותו לשפוט והצהירו הצהרות מדיניות בפני שופטיהם. בהצהרתו אמר אבשלום בין השאר: "לא הכידון ולא האינטריגות יש בכוחם לעמוד לאורך-ימים מול נפש האדם, מול נפש האדם החופשי, כי נפש זו פלאות תחולל. היא תשבור כידונים, היא תנפץ אינטריגות. אותה לא תרצחו. היא תוסיף להילחם, למרוד ולהמריד אף אם תיטלו ממנה את הגוף בן-החלוף". פסק הדין נגד אבשלום וחבריו לפעולה - מוות בתלייה - ניתן ב-16.6.1947 וב-8 ביולי אושר על-ידי מפקד הצבא. מתא הנדונים למוות כתב ב-9.7.1947 אל חברתו שבחוץ: "אני רואה את הבגדים שבהם אני לבוש ויודע יפה מה משמעותם... אני יודע כי למוות ארבעה צעדים בפשטות. יש כאן דלת בפרוודור שלא תזכה להיפתח". ביי"ב באב תש"ז (29.7.1947), בשעה 4 לפנות בוקר, צעד אבשלום בקומה זקופה לעבר הגרדום כששירת "התקוה" על שפתיו. אחריו נתלו נקר ווייס ושלושתם הובאו למנוחת עולמים בבית הקברות של צפת ליד קברותיהם של חללי מאורעות תרפ"ט וארבעת חבריהם למחתרת שהועלו לגרדום לפנייהם: דב גרונר, מרדכי אלקחי, אליעזר

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

קשאני ויחיאל דרזנר. בפקודה מיוחדת מטעם מפקדת האצ"ל הועלו השלושה, בעודם בצל התלייה, בדרגה. אבשלום חביב הועלה לדרגת סמל.

פרקי חייו ומעשיו מונצחים בספרים "ארבעה צעדים למוות" ובו מכתביו מצינוק הגרדום; "זכרם נצח", ספר יזכור לגיבורי הארגון הצבאי הלאומי; "ספר עולי הגרדום" לי. נדבה, "הנצחון עלי גרדום" לי. גוריון ועוד.

אבשלום חביב הי"ד

אבשלום חביב הי"ד נולד בחיפה ב- ו' בתמוז התרפ"ו להוריו אליעזר ורבקה חביב שהגיעו ארצה מפולניה והתיישבו בחיפה.

הדבר הראשון שעשה אבא עליו השלום היה לעברת את שם המשפחה מליבליך - לחביב.

כאשר היה אבשלום בן חצי שנה עברה המשפחה להתגורר בירושלים.

אבשלום למד בבי"ס תחכמוני. הוא היה חביב על חבריו ומוריו בנועם נימוסיו והליכותיו ועזרתו לכל הפונה אליו. אהב לקרוא ספרים ולהתעמק בהיסטוריה של עם ישראל וגיבוריו. במיוחד אהב את תקופת המכבים והחשמונאים ומלחמותיהם.

עם סיום לימודיו בבי"ס העממי תחכמוני, עבר עם מרבית חברי כיתתו לבי"ס התיכון בית-הכרם. בגיל 16 הצטרף לאירגון הצבאי לאומי (אצ"ל), בהמלצת שניים מחבריו לכיתה שעמדו על תכונותיו הנאות, אחריותו ורצינותו ומצאוהו מתאים להיות חבר במחתרת.

עם סיום לימודיו ובחינות הבגרות שעבר בהצלחה, הצטרף עם כמה מחבריו מהתיכון לפלמ"ח שבסיסו היה בקיבוץ עין - חרוד. אבשלום הסתיר מחבריו ומפקדיו בפלמ"ח את עובדת היותו חבר באצ"ל (קיבל חופשה לשנה מפעילות באצ"ל).

אבשלום הצטיין באימוניו בפלמ"ח, בלימוד כלי נשק ותחבולות הקרב. כל חברי מחלקתו אהבוהו וקירבוהו וראו בו חבר מסור ונאמן שאפשר לסמוך עליו בכל עת. השתתף בפעולות שחרור המעפילים ע"י הפלמ"ח ממחנה המעצר בעתלית. כשסיים את שנת שירותו בפלמ"ח, נפרד מחבריו וחזר לירושלים. נרשם ללימודים באוניברסיטה העברית לפקולטה למדעי המזרח, וכמו כן למד דמוגרפיה וסטטיסטיקה שעניינו אותו, וחזר לפעילות עניפה באצ"ל.

מהרגע שחזר לירושלים, הקדיש את כל זמנו ומרצו לפעילות באצ"ל, גייס חברים חדשים רבים ואימן אותם לפעולות קרב נועזות, שרק את חלקן אזכיר כאן.

הפעולה הראשונה היתה פיצוץ מרכז הבולשת במיגרש הרוסים. היה מפקד ומתכנן פעולת פיצוץ בניין מס הכנסה בירושלים. השתתף בפעולה הנועזת והמוצלחת של פיצוץ מועדון הקצינים הב ריטים "גולדשמיד" (על-יד בית הכנסת "ישורון") - תודות לחיפוי המוצלח במקלע הברן על-ידו הצליחה הפעולה, ומשתתפיה חזרו בשלום.

הפעולה הגדולה ביותר שבה השתתף, היתה פריצת כלא עכו ושחרור עשרות מפקדים וחברים מבית-הכלא.

לדאבון לב, נפלו אבשלום ושניים מפיקודיו בשבי הבריטי ונידונו למוות.

עמידתם של אבשלום וחבריו בפני שופטיהם הפכו אותם מנאשמים למאשימים. הם האשימו את הבריטים בהתכחשות להצהרותיהם על הקמת בית לאומי לעם ישראל בארץ ישראל. העלאתם לגרדום של אבשלום, מאיר נקר ויעקב וייס הי"ד, קרבה את סילוק הבריטים מהארץ והביאה להקמת מדינת ישראל שתתקיים לעד.

אחיו
ישראל חביב

אבשלום חביב הי"ד
בגיל 19.